

[Handelsministeren.]

højvigtige Spørgsmaal, og at der ikke i Utide bliver givet Meddelelse om, hvad der er forhandlet eller vedtaget i Udvalget. Hvis dette kunde opnaas, tror jeg, alle Parter vilde være veltjente dermed.

Udenrigsministeren (P. Munch): Der er i Anledning af nogle Udtalelser af Undervisningsministeren her rejst Spørgsmaal om, hvorvidt de paagældende Lovforslag har en udenrigspolitisk Side. Jeg skal da i Korthed sige min Mening om de i saa Henseende foreliggende Forhold. Det er en Selvfølge, at Lovforslagene kun angaar rent indre Forhold. Det følger deraf, at der ikke i Forbindelse med dem kan rejse sig noget Spørgsmaal mellem den danske Regering og nogen anden Regering. Forslagene er af almen Karakter. De tager Sigte paa at standse alle Tendenser, der maatte findes nogetsteds i Danmark, til at forberede sig til eller tilrettelægge Magt- anvendelse som Middel i politiske Stridigheder. De gaar ud paa at sikre Ro og Orden, befri os for Gadeslagsmaal, Mødespektakler og andet lignende, der er egnet til at skabe Usikkerhed om den lovligt bestaaende Retsorden. De vender sig mod enhver, der lader Tilbøjeligheder til at undergrave og opløse den bestaaende Retsstat løbe af med sig. I adskillige andre Lande har Forholdene i den sidste Tid fremkaldt lignende Foranstaltninger eller Overvejelser om Gennemførelser af saadanne.

Der er da ikke Tale om nogen Art af Særlovgivning for den ene eller den anden Gruppe inden for Danmark, heller ikke for det tysksindede Mindretal, der lever i Sønderjylland blandet ind i et stort dansk Flertal. Der er Enighed i Danmark om, at dette Mindretal i Ro og Tryghed maa kunne føre sit kulturelle Liv paa det nationale Grundlag, som dets Medlemmer foretrækker. Den Mindretalspolitik, den danske Stat siden Sønderjyllands Tilbagevenden har ført dernede, har det danske Folk valgt af egen fri Vilje, og det agter ikke at forlade det Grundlag, her er skabt. Men det er en selvsagt Ting, at den Lovgivning, der skønnes fornøden til at hindre Forstyrrelser af den bestaaende Retsorden, maa gælde ogsaa dette Mindretal. Det er endvidere en Kendsgerning, at der inden for dette Mindretal har vist sig Tilbøjelighed til Korpsdannelse og andet, der berører af denne Lovgivning. Det maatte derfor antages, at Lovforslagene vilde give Anledning til Diskussion i Grænseegnene, saaledes som det ogsaa

efter deres Offentliggørelse er sket. Det var ønskeligt, at en saadan Diskussion ikke byggede paa Misforstaaelser af den Art, der saa tit fremkommer under en Forhaandsdrøftelse. Derfor havde det været formaalstjenligt, om Partierne havde kunnet forhandle Lovforslagene og naa frem til Enighed om, hvilke Bestemmelser der bedst tjener det Formaal, som jeg antager, at vi alle er enige om. Det vilde da have været det endelige Resultat, hvorom der var Forstaaelse, eller som Ministeriet efter Drøftelse med Partierne maatte fastholde, der vilde være kommet til at foreligge i Debatten. Alle Misforstaaelser, der vokser op under indbyrdes Strid, vilde da være undgaaet. Grundlaget for Diskussionen i Grænseegnene vilde have været heldigere for danske Interesser. Det er den Værdi, som dette vilde have haft for os alle, som Undervisningsministeren har tænkt paa ved den Udtalelse, hvorom der er rejst Spørgsmaal. Det er nu imidlertid ikke lykkedes at føre Forhandlingerne igennem paa denne Maade; det er forhindret ved den Offentliggørelse af Enkeltbøger i Forslagene, som har bragt Partiet Venstre til at anse fortsat Forhaandsdrøftelse mellem Partiformændene for ørkesløs. Derved er jo nu intet at gøre; men jeg haaber, at den Debat om Forslagene, der nu er begyndt her, maa blive ført saaledes, at den ikke bliver en Spillen Bold mellem Partierne om den ene eller den anden Udtalelse eller Betydning, men en rolig Forhandling om Sagen selv under Former, der svarer til den Betydning, dette Spørgsmaals tilfredstillende Løsning har for det danske Folk.

Christmas Møller: Der havde maaske været Grund til at forvente, efter at tre Ministre havde haft Ordet, at den fjerde var fulgt efter, naar man nu var brudt ind i Rækken, saaledes som man gjorde det; men den højtærede Undervisningsminister skal aabenbart nok lade være med at udtale sig.

Inden jeg gaar over til at gøre nogle Bemærkninger om de Forslag, der her foreligger til Behandling — mit Partis Ordfører i Straffelovssager, det ærede Medlem Hr. Pürschel, vil gøre nogle Bemærkninger om det Tillæg til Borgerlig Straffelov af 15. April 1930, som ogsaa foreligger til Behandling —, ønsker jeg paa den Foranledning, som baade Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Krag, og de Ministre, der har haft Ordet, har givet med Hensyn til Spørgsmaalet om den Indiskretion, der har